

# РЕШЕНИЕ

№ 3223

гр. София, 29.06.2011 г.

## В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 32 състав, в публично заседание на 29.03.2011 г. в следния състав:**

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Весела Николова**

при участието на секретаря Александра Ковачева, като разгледа дело номер **784** по описа за **2011** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 - 178 от АПК във връзка с чл. 40 ал.1 от Закона за достъп до обществена информация /ЗДОИ/.

Образувано е по жалбата на „И. за З. П.” – гр. С. срещу Заповед № РД-16-345/29.03.2010г. на Заместник – М. на И., Е. и Т. /МИЕТ/ за частичен отказ по т.2, 4, 5 и 6 от заявление вх. № 33-00-49/04.03.2010г за достъп до обществена информация, свързана с руско-българското сътрудничество в областта на Е. и проекта А „Б”.

Жалбоподателят твърди в жалбата си, че атакуваният отказ е незаконосъобразен и неправилен като противоречащ на приложимия материален закон - Законът за опазване на околната среда /ЗООС/, който е специален по отношение на ЗДОИ и дерогира общите правила на последния. Твърди, че в случая се касае за информация, свързана с околната среда, поради което приложение намират основанията за отказ по чл.20 ал.1 от ЗООС, а не тези на ЗДОИ. Тъй като сред посочените в нормата на чл.20 ал.1 от ЗООС основания за отказ няма аналогично на визираното в оспорената заповед основание – чл.13 ал.2 т.1 от ЗДОИ, постановеният от ответника отказ е незаконосъобразен. С тези доводи се иска отмяната му.

Ответникът Заместник - министърът на И., Е. и Т. /МИЕТ/, чрез процесуалния си представител оспорва жалбата по основание и моли за отхвърлянето ѝ. Сочи конкретни съображения в подкрепа на законосъобразността на акта – издаден от компетентен орган в предвидената от закона форма, при съобразяване на административнопроизводствените правила и в съответствие с материалноправните

разпоредби на ЗДОИ, който е приложим, а разпоредбата на чл.19 от ЗООС – неотнормирана в случая.

С., редовно уведомена, не изпраща представител за участие в производството.

Административен съд С. - град, след като съобрази доводите на страните и прецени доказателствата по делото, намира за установено от фактическа страна следното:

Административното производство е било инициирано от жалбоподателя П. К. К като представител на „Института за З. П.“ със заявление вх. № 33-00-49/04.03.2010г., с което К е поискал от М. на И., Е. и Т. предоставяне на информация, изчерпателно описана в 6 точки, относно проекта А „Б“:

1. протоколите от заседанията на българо-руската междуправителствена комисия за икономическо и научно-техническо сътрудничество за период 2000г.-2010г.;

2. кореспонденцията между правителството на РБългария или негови представители и руската държава /вкл. паметни записки от преговори, меморандуми, предварителни позиции за заема, договорки за нивото на водене на преговорите за заема и т.н./ за осигуряване на заем от Р в размер до 3,8 милиарда евро;

3. решение на МС на РБългария за промяна на дяловото участие на страната в А „Б“ от 51% на по-малък процент;

4. протокол/и и др. документи /записки, меморандуми, писма и др./ от конкретни срещи на министър-председателя, министриот българска и руска страна на 18-19 септември 2009г.;

5. протокол/и и др. документи /записки, меморандуми, писма и др./ от срещите на министър Т при визитата му в Москва на 23-24 декември 2009г.;

6. предложение на Р за развитие на проекта А „Б“ и неговото финансово структуриране, предадено на българската държава в началото на февруари 2010г.

Като основание за предявеното искане жалбоподателят посочил разпоредбата на чл.17 връзка с чл.26 ал.1 от ЗООС, чл.24 от ЗДОИ връзка с Конвенцията за достъп до информация, участието на обществеността в процеса на вземане на решения и достъп до правосъдие по въпросите за околната среда.

Със Заповед № Р-16-345/29.03.2010г., Заместник- министърът на И., Е. и Т. М Х, въз основа на делегирани й правомощия относно предоставяне на достъп до искана обществена информация /заповед № РД-16-778/08.09.2009г. на М. на ИЕТ Тр. Т/, наредила да се предостави информация само по т.1 от заявлението; ограничила достъпа до документите посочени в т.2, т.4, т.5 и т.6 от същото за срок от 2 години, с аргумента, че същите съдържат служебна информация, свързана с оперативна подготовка на актовете на М. на ИЕТ и няма самостоятелно значение, както и мнения и позиции във връзка с настоящи и предстоящи преговори, водени от негово име; по т.3 от заявлението бил даден отговор, че такова решение – за промяна на дяловото участие на страната в А „Б“ към по-малък процент не било взето от МС към момента на заявлението.

Заповедта е била връчена на жалбоподателя на 06.04.2010г. срещу подпис, а жалбата срещу частичния отказ – по т.2, 4, 5 и 6 от заявлението – депозирана в срок - на 20.04.2010г.

От установеното от фактическа страна съдът направи следните правни изводи:

Жалбата е процесуално допустима. Подадена е срещу подлежащ на оспорване акт, от надлежна страна, имаща правен интерес от оспорването, в срока за обжалване.

Разгледана по същество жалбата е основателна.

Съдът извърши служебна проверка за законосъобразност на оспорената заповед на

всички посочени в чл. 146 от АПК основания.

При проверката съдът установи, че атакуваният акт е издаден от компетентния орган – заместник-М. на ИЕТ, с надлежно делегирани му от М. на ИЕТ правомощия за вземане на решения за предоставяне на достъп до искана обществена информация, т.е. задължения по чл. 3, ал. 1 от ЗДОИ субект за осигуряване на достъп до обществена информация.

Оспореният административен акт е издаден в изискуемата от закона писмена форма, но не съдържа един от съществените реквизити на формата, визирани в ал.2 т.4 от АПК – фактически основания за издаване на акта. Мотивите на органа за частичния отказ се свеждат, според съда, до буквалното изписване на текста на разпоредбите на чл.13 ал.2 т.1 и 2 от ЗДОИ, т.е. съдържат текстово и цифрово отразяване на правните основания за отказа. Липсата обаче на конкретни фактически обстоятелства и основания, обосноваващи отказа на искания достъп, е съществен порок, водещ до незаконосъобразност на оспорения административен акт.

Осъществявайки проверка за законосъобразност на ИАА - относно законосъобразността на предшестващите издаването му действия, спазването на материалните и процесуални норми при издаването му и съответствието с целта на закона, съдът констатира следното:

По делото се установи, а и не се спори между страните, че жалбоподателят в качеството си на представител на ЮЛНЦ и на гражданин на РБългария попада в категорията лица по чл. 4 ал. 1 и 3 от ЗДОИ, имащи право на достъп до обществена информация. Безспорно е също, че ответникът е задължен субект да предостави такава информация, която съхранява по силата на чл. 3 ал. 1 от същия закон, в качеството си на държавен орган.

Съгласно определението на чл. 2, ал. 1 от ЗДОИ, обществена информация по смисъла на този закон е всяка информация, свързана с обществения живот в Република Б и даваща възможност на гражданите да си съставят собствено мнение относно дейността на задължените по закона субекти.

Не се оспорва от ответника, че исканата от жалбоподателя информация е свързана с обществения живот в РБългария и дава възможност за съставяне на мнение на гражданите и ЮЛ за дейността на органа.

Описаните в заявлението на жалбоподателя документи, достъп до които се иска от последния, според съда несъмнено представляват /съдържат/ информация за околната среда по смисъла на чл.19 ал.1 т.1, т.2, т.3 и т.6 от ЗООС във връзка с чл.18 от ЗООС и чл.5 от ЗООС, противно на доводите на пълномощника на ответника. Исканата информация безспорно е свързана с обществения живот в Б и дава възможност за изграждане на мнение на гражданите както за дейността на А, така и въобще за състоянието на околната среда, тъй като исканата информация е свързана със състоянието на компонентите по чл. 4 от закона и факторите по чл.5 от ЗООС, с факторите, дейностите и мерките, които въздействат върху компонентите на околната среда, с влиянието им върху състоянието на човешкото здраве и безопасността на хората, факторите, които замърсяват или увреждат околната среда. Тук следва да се отбележи, че исканата от заявителя информация представлява информация за околната среда и съгласно вложения в определението по чл.2 ал.1 от т.н. Орхуска конвенция смисъл - Конвенцията за достъпа до информация, участие на обществеността при вземане на решения и достъпа до правосъдие по въпроси за околната среда, ратифицирана от РБългария през 2004г. /обн. ДВ бр.33/2004г./.

С оглед спецификата на информацията, поискана със заявлението, определяща я като такава свързана с околната среда, по изложените по-горе съображения, нормата на чл. 13, ал. 2 от ЗДОИ, сочеща хипотезите на ограничаване на достъпа до обществена информация, /когато тя е свързана с оперативната подготовка на актовете на органите и няма самостоятелно значение, а също и когато съдържа мнения и позиции във връзка с настоящи и предстоящи преговори, водени от органа или от негово име, както и сведения, свързани с тях/, като материална норма на общия спрямо ЗООС ЗДОИ е неприложима. Ограничение за предоставяне достъп до обществена информация, свързана с околната среда, е допустимо при условията на чл.20 ал.1 от ЗООС, която като норма на специален по отношение на ЗДОИ закон е относима и приложима в конкретния случай, дерогирайки разпоредбата на чл.13 ал.2 от ЗДОИ. Следователно в конкретния случай не са налице визираните в отказа на ответника ограничения за искания достъп до информация, тъй като не попадат в никоя от хипотезите на ал.1 на чл.20 от ЗООС. Аргументи за наличие на основанията по ал.1 на чл.20 от ЗООС не се и сочат от ответната страна.

Освен изложеното дотук, оспореният частичен отказ за достъп до обществена информация противоречи и на императивните норми на чл.14 ал.2 т.3 от ЗДОИ и чл.13 ал.4 от ЗДОИ, задължаващи предоставянето на информация, представляваща обществен интерес и забраняваща ограниченията на ал.2 на чл.13 ЗДОИ за достъп до нея при наличие на надделяващ обществен интерес. Безспорно исканата от жалбоподателя информация представлява обществен интерес, по изложените по-горе съображения, свързани със спецификата ѝ на информация за околната среда, непосредствено рефлектираща върху здравето и живота на хората, както и с политиката на страната в областта на Е.. По тези съображения ограниченията на достъпа до обществена информация, наложени с оспорения акт, се явяват незаконосъобразни поради противоречие с материалния закон и подлежат на отмяна.

Предвид изложените съображения, постановеният отказ следва да бъде отменен като незаконосъобразен, да се върне административната преписка на административния орган с указания за произнасяне по заявлението за достъп до обществена информация на жалбоподателя съобразно мотивите на настоящия акт.

Ръководен от гореизложеното и на осн. чл. 173, ал. 2, предл. трето АПК, Административен съд - С. град

#### РЕШИ:

ОТМЕНЯ Заповед № РД-16-345/29.03.2010г. на Заместник – М. на И., Е. и Т. В ЧАСТТА НА ОТКАЗА по т.2, 4, 5 и 6 от заявление вх. № 33-00-49/04.03.2010г за достъп до обществена информация, свързана с руско-българското сътрудничество в областта на Е. и проекта А „Б”, като НЕЗАКОНОСЪОБРАЗНА.

ИЗПРАЩА делото като преписка на Заместник – М. на И., Е. и Т., за ново произнасяне по т.2, 4, 5 и 6 от заявлението за достъп до обществена информация с вх. № 33-00-49/04.03.2010г., съобразно указанията в мотивите на настоящото решение.

Решението подлежи на касационно обжалване в 14-дневен срок от съобщаване на страните пред Върховния Административен Съд.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ:

